

ИЗ ЖИВОТА НА КИТАЙЦИТЕ.

Далече от нас, в Азия, има една голяма държава, която се казва Китай. Тя е основана 2 хиляди години преди Р. Христово и съществува до днес. Китай брои повече от 400 милиона жители.

Китайците са кротък и добродушен народ. По своя живот и по своята държавна уредба те се отличават от нас, европейците.

Правителството гледа на поданиците си като на свои деца. То е длъжно да се грижи за тях, както бащата се грижи за децата си. Държавата е построила големи хамбари, които пълни постоянно с храни. В гладни години бедните хора си купуват от там на много евтини цени ячмен, ориз, просо и др.

Държавата се управлява от най-учените хора, наречени мандарини. За да се назначи някой за държавен чиновник, трябва да издържи особен изпит. Веднаж назначен, чиновникът е несменяем до края на живота си. Но ако се узнае, че някой чиновник се е назначил на служба с хитрост, с измама, или пък при изпитите някой му е помогнал, наказва се със смърт и му се отнема имота. Ако в измамата му е помогнал друг чиновник, последният се наказва с бой и се изгонва от държавата.

Чиновник, който не си изпълнява добре длъжността, се понижава в чин и се задължава да служи до 2 години без заплата.

Ако в някоя област народът се разбунтува за нещо, правителството, без да разпитва, защо народът се бунтува, уволнява и наказва управителя на областа и други чиновници, защото счита, че народът е винаги добър и ако той негодува от нещо, това показва, че управниците му не са си гледали, както трябва работата, че чиновниците от малки до големи не са били служители на народа, а са били негови господари.

Чиновниците са длъжни не само да служат на държавата, но да следят живота на гражданите, а особено поведението на децата. Щом забележат, че някои деца не се държат добре, веднага обаждат на родителите и учителите им. Вжн от това, чиновниците се бъркат и в частните работи на хората. На-